

2. Behandling af Lovudkast ang. Omordning af Københavns Politi m.v.

Spalte 4584

Distriktslæge Wilhelm von Rosen

Fra et ideelt Standpunkt maa det vistnok indrømmes, at Prostitution er noget aldeles Forkasteligt. Staten, siger man derfor, kan ikke gaae paa Akkord med noget saa Umoralsk som Prostitution. Staten kan ikke gjøre nogensomhelst Fordring¹ til Prostitutionen, som f. Ex. at den ikke maa komme i Strid med de bestaaende Politianordninger, fordi den derved stiller sig i Forhold til den; den kan ikke paalægge den Forpligtelser, saasom at boe i tolerede Huse og lade sig visitere, fordi Staten paa samme Tid giver dens Erhverv en Slags Berettigelse; - men noget Saadant er forkasteligt; Staten kan kun være uvidende om Prostitution, eller ogsaa forfølge, fordybe og forhindre den; alt Andet er den uværdigt.

(...) Følgen (*af at ignorere prostitutionen*) har været en om sig Griben af veneriske Sygdomme og en stor Overhaandtagen af den hemmelige Prostitution, en Forøgelse af Forførelser og Voldtægt, uægte Fødsler, Fosterfordrivelse, Barnemord og Ægteskabsbrud. Hvad er Sagens Sammenhæng? Det er den, at der i Samfundet ulmer visse Lidenskaber og onde Instinkter, som man ikke kan faae Bugt med, og som, naar de ikke skaffes Luft paa en eller anden Maade, med Magt ville bryde igjennem; men Prostitution er netop en saadan Sikkerhedsventil for Sædeligheden.

Spalte 4585

Det er derfor, at man, naar man ikke kan forhindre Prostitutionen, søger at holde den indenfor visse Skranker, for saavidt som muligt at sætte en Bom for dens moralsk og fysisk ødelæggende Virkning. Og det troer jeg heller ikke, at Statsstyrelsen behøver at føle sin Samvittighed besværet med, thi den seer jo paa saa meget anden Umoralsk, som den heller ikke straffer, og i det Hele taget er det ikke Usædeligheden, der straffes, men det er Usædeligheden, naar den medfører Fare for Samfundet. Jeg behøver vel derfor ikke at tilføie, at vi, som ønsker at man skal taale Prostitutionen, troe at værne fuldt saa meget om Sædeligheden som de, der ville have den undertrykket; kun troe vi, at Sædeligheden fremmes ad ganske andre Veie, saasom Kirke, Skole, Folkeopdragelse, Forbedring af de materielle Vilkaar osv. Thi hvad er det, som frembringer Usædeligheden? Det er Uvidenhed, Nød og Elendighed og alle de Laster, som ere dens naturlige Følgesvende. Lad derfor Børn voxe op med et godt eksempel for Øie, og lad Fruentimmerne ikke være nødte til at kaste sig i Armene paa Usædeligheden af Mangel paa et virkeligt Erhverv. Men naar Samfundet ikke kan løse denne Opgave, saa troer jeg heller ikke, det er værd, at det taler saa høirøstet om et Onde, der ligefrem er voxet ud af dets eget Kjød. (...)

Spalte 4586

Kan man nu ikke ignorere Prostitutionen, og kan man ikke forhindre den, saa er det bedst, at man ordner den paa den mest hensigtsmæssige Maade, thi naar man gør det, kan man nogenlunde kontrollere den og nogenlunde holde den inden for visse Grænser. (...)

Rigsdagstidende 1862. Folketingets forhandlinger

¹ krav

